

[Grethe Philip]

hvor de anerkendes på lige fod med andre, og hvor de derfor får chancer for at vende tilbage til en mere almindelig tilværelse.

Men Christiania er jo ikke romantik; når nogle kun hæfter sig ved det, jeg netop har nævnt, er det et fortegnede billede af Christiania, for der foregår også mange andre ting derude. Christiania har sine store problemer, og et af dem er det, vi særlig skal hæfte os ved i dag, nemlig hele spørgsmålet om narkotikahandel, narkotikamisbrug.

Det er almindelig kendt, at Christiania har en særlig holdning til forbrug og handel med hash. Jeg har forstået det sådan også på forespørgslens formulering, at det ikke er det, vi skal drøfte i dag, vi skal udelukkende drøfte de langt, langt større problemer med hensyn til de såkaldt hårde stoffer.

Jeg synes, det skal siges i debatten – jeg mener ikke, at andre har sagt det allerede – at den toneangivende gruppe i Christiania lige fra starten har taget skarpt afstand fra enhver handel med og ethvert forbrug af stærke stoffer derude. Jeg synes, det er et vigtigt led i Christiania, at man gang på gang har hørt ledende folk derude sige, at de på enhver måde fordømmer og vil bekæmpe handel og brug af stærke stoffer. Jeg er da heller ikke i tvivl om, at når narkotikaproblemet ikke er endnu meget større derude, end det rent faktisk er, skyldes det, at der er stærke kræfter, der går imod det og har haft evne til at bekæmpe det. Men man har også indtryk af, at denne gruppes muligheder for at bekæmpe de hårde stoffer åbenbart er mindre i disse dage, og at de selv har en voksende bekymring for, om de kan holde tilbage på handelen og forbruget.

Debatten i dag, sådan som den er foregået indtil nu, efterlader hos mig en meget stor tvivl om, hvad det egentlig er, der foregår med hensyn til handel og forbrug af narkotika ude på Christiania. Justitsministeren henholder sig af naturlige grunde til udtalelser fra politidirektøren, som går ud på, at forbruget ikke er stigende; sådan har jeg i hvert fald opfattet det. Men jeg ville gerne have præciseret, om det, der siges fra justitsministerens side, er, at forbruget ikke er stigende, eller om det er, at forbruget ikke er mere stigende dér end andre steder. Det er jo to forskellige ting, og jeg synes, det under debatten her har været en lille smule flydende, om det er det ene eller det andet, man drøfter.

Under alle omstændigheder er der jo et forbrug derude, og jeg synes, at når man har et sted med et stort forbrug af og handel med hårde stoffer og det er et sted, hvor der vitterlig bor nogle mennesker, som er interesseret i at modarbejde det, så bør man naturligvis gå ind i et tæt samarbejde med de pågældende mennesker på det lokale sted for derved bedre at kunne bekæmpe misbrug og handel.

Det er dette spørgsmål, jeg egentlig synes er det mest interessante i øjeblikket, også for os her i folketinget. Har vi muligheder for at skubbe til, således at der bliver et bedre samarbejde mellem christianitter, der ønsker at bekæmpe narkotika, og politiet? Hvorfor har det svigtet indtil nu på dette spørgsmål?

Jeg siger udtrykkelig på dette spørgsmål, for mig bekendt har der nemlig på andre områder været et godt samarbejde mellem politiet og Christiania; jeg tænker på tilfælde af meget grov vold og mordtilfælde, som skulle opklares. I disse tilfælde har jeg indtryk af at der har været et fint samarbejde mellem politi og christianitter, og hvis det kan bekræftes, ville jeg være glad for det. Men hvorfor svigter det tilsyneladende i denne sag?

Der er blevet sagt, at det måske ligger i en så umådelig forskellig grundholdning hos de politifolk, der sættes ind, og christianitterne. Det er muligt, det skal jeg ikke kunne sige. Men i alle tilfælde mener jeg, det er det, vores debat her skal samle os om.

Jeg vil i den forbindelse gerne have sagt, at der naturligvis også er et hensyn at tage til politiet og dets arbejdsvilkår. Politiet har en uhyre vanskelig stilling, og det er jo rigtigt, som justitsministeren sagde, at politiet har nogle generelle retningslinjer, delvis fastlagt i selve lovgivningen, som de naturligvis ikke kan fravige, når det drejer sig om Christiania. Men jeg synes, man har indtryk af, at der ikke har været tilstrækkelig smidighed hos politiet, og at der altså selv med oprettholdelse af de generelle retningslinjer, politiet må handle efter, alligevel godt kunne opnås et nærmere og bedre samarbejde mellem politiet og de positive kræfter i Christiania til støtte af en bekæmpelse både af handel og forbrug af de hårde stoffer.

Jeg skal til sidst kun sige, at hvis der sker en optrapning af narkotikaproblemet på Christiania – jeg siger udtrykkelig hvis, for